

[Handelsministeren.]

sparekasser har heller ikke ment at kunne eller burde gribe ind over for den aftale om validering af checks, der er truffet mellem visse banker, og da afgørelsen er truffet af direktøren som monopolmyndighed, er afgørelsen uden for min kompetence. En ændring måtte ske ved, at sagen indbragtes for monopolankenævnet og derefter eventuelt for de almindelige domstole.

Ømann: Jeg takker naturligvis ministeren for svaret, selv om det aldeles ikke var imødekommende.

Ja, man får renter af indskud på checkkonto herhjemme på 2 pct., men her må man dog tænke på, at vi også har rekordrente herhjemme, og netop det forhold, at man gør sig meget store anstrengelser for at få lønmodtagerne som checkkunder, viser jo, at der er penge at tjene på dem. Jeg tror, at man umiddelbart kan drage den konklusion, at uanset hvordan det er i andre lande, så er den ordning, man har her, ualmindelig gunstig for bankerne.

Det er vel aldrig helt uden for en ministers kompetence at foretage sig noget, det kunne f. eks. ske ved lovgivning. Og nu, da vi taler om bankernes prisdannelse, tillad mig så det tillægsspørgsmål: agter ministeren i forbindelse med den bebudede diskontonedsættelse at formindske det, der hedder rentemarginalen, altså afstanden — den for store afstand efter min opfattelse — mellem indlånsrente og udlånsrente?

Handelsministeren (Knud Thomsen): Til tillægsspørgsmålet vil jeg gerne svare, at i den udstrækning, der finder aftaler sted — og det gør der inden for dette område — er også spørgsmålet om rentemarginalen underkastet monopoltilsynet, altså i dette tilfælde banktilsynet, med rekurs til monopolankenævnet. Monopoltilsynet skal i sin iagttagelse af disse aftaler også tage pengepolitiske hensyn, og der finder som regel samtaler sted mellem monopoltilsynet og Nationalbanken. Om marginalen vil blive formindsket, kan jeg derfor ikke svare på, før jeg har set en diskontonedsættelse finde sted, og det er da i alt fald ikke sket endnu.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om erhvervsfaglig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 97) findes i tidenden sp. 3092, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1297).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Erling Dineson: Som det fremgår af betænkningen, har vi i udvalget især drøftet mulighederne og behovet for omskoling, og vi har i øvrigt også om dette vigtige spørgsmål modtaget en henvendelse fra husmands- og landboforeningerne, som har givet anledning til megen drøftelse og også til et samråd med arbejdsministeren. Forholdet er det, at landboorganisationerne i deres henvendelse har peget på, at der såvel i den gældende lov som i lovforslaget samt i øvrigt i de administrativt udfærdigede bestemmelser er fastsat begrænsninger, som man mener er mindre hensigtsmæssige, og som medfører, at omskoling ikke har større betydning for det meget store antal selvstændige landmænd, som på grund af strukturændringerne må forlade deres erhverv. Man har også peget på, at det er fastsat som en betingelse, at der foreligger omskoling til konkrete arbejdstilbud, ligesom man har anført, at indholdet af tilfældige arbejdstilbud ikke bør være afgørende for omskolingens art. Endelig har man peget på, at omskolingens begrænsning til kun at omfatte kurser inden for arbejdsministeriets område er u hensigtsmæssig, idet der bør kunne ydes støtte til alle former for kurser og uddannelser i hele uddannelsessystemet.

Dette har vi altså drøftet meget indgående, og jeg synes nok, at landboorganisationerne meget langt har ret i de synspunkter, som de her har fremført over for udvalget, og jeg vil da gerne i denne sammenhæng